

پرحلم ضیابری، امیررضا، ۱۳۵۶ -
سایه عقابها: (طرح سری حمله آمریکا به ایران) / امیررضا پرحلم
- ضیابری. -- تهران: عطائی، ۱۳۸۴.
۳۵۲ ص. -- (انتشارات عطائی؛ ۶۴۷)
ISBN: 964-313-646-9
فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.
کتابنامه ص ۳۴۴۰
۱. ایران -- روابط خارجی -- ایالات متحده. ۲. ایالات متحده --
روابط خارجی -- ایران. ۳. ایالات متحده -- سیاست نظامی. ۴.
جنگ با تروریسم، ۲۰۰۱ م. - الف. عنوان. ب. عنوان: طرح سری
آمریکا برای حمله به ایران.
DSR ۱۷۱۶ / ۴ پ ۲
کتابخانه ملی ایران
۳۳۷/۵۵۰۷۳
م ۸۴-۸۵۲

سایهٔ عقابها

طرح سری

حمله آمریکا به ایران

امیر رضا پورحلم

مؤسسه انتشارات عطائی

بنیان: ۱۳۱۵

بنیانگذار: احمد عطائی

پدفتر مرکزی و امور اداری:

خیابان ولیعصر - مقابل بیمارستان دی

خیابان دوم گاندی

تلفن: ۸۸۷۷۰۰۳۰-۸۸۷۷۱۶۵۷

دورنگار: ۸۸۸۸۵۸۶۹

<http://www.ataipub.com>

email: info@ataipub.com

سایه عقابها (طرح سری حمله آمریکا به ایران)

امیررضا پرحلم

امور فنی: بهروز فرد

واژه‌نگار: منصوره بختیاری

چاپ اول: ۲۰۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

تهران - ۱۳۸۴

بها: ۳۵۰۰ تومان

فهرست

۷	مقدمه
۱۷	پیش در آمد: سال آینده در تهران
۲۰	جنگ قرمز و آبی
۲۲	سناریوی ضربه نظامی
۲۹	فصل اول: نفت و خون
۳۵	فصل دوم: بمب اتم برای نابودی اسرائیل
۳۷	فصل سوم: ضرورت جنگ علیه ایران
۵۳	فصل چهارم: تیک تاک‌های بمب اتم
۶۱	فصل پنجم: تندتر لطفاً
۷۲	فصل ششم: نقشه یک طرح مارشال
۷۶	ایران در مرکز شبکه شارت
۷۹	فصل هفتم: پوسه‌های مشکوک در آن سوی مرزها
۸۶	فصل هشتم: نبرد در خارج از پایتخت
۸۹	فرماندهان ایرانی: جنگ با آمریکا حتمی است
۹۵	فصل نهم: راه بندان تانکها پشت دروازه‌های تهران
۱۰۱	فصل دهم: صدای گوشخراش ناقوس جنگ
۱۱۱	فصل یازدهم: اسرار دالانهای زیرزمینی
۱۲۱	فصل دوازدهم: تغییر رژیم، استراتژی بودار کاخ سفید

۱۲۸	فصل سیزدهم: مهدویت دموکراتیک / رسالت صلیبیون
۱۳۹	فصل چهاردهم: بازی جنگ، برآوردی از نحوه فتح تهران
۱۴۲	یک جلسه مخفی در طبقه هفتم
۱۴۸	بازی دوم
۱۵۸	سوال اساسی مردان ناشناس
۱۶۳	فصل پانزدهم: کماندوها، مسافران بشقاب پرنده‌ها
۱۷۷	فصل شانزدهم: پتاکون، موشها را از لحاف بیرون می‌ریزد
۱۹۸	فصل هفدهم: واشنگتن: اصلاح طلب‌های مصلح شده، هرگز
۲۰۷	فصل هجدهم: تهران - واشنگتن، جنگ دشوار آینده
۲۱۷	فصل نوزدهم: ماموریت مسیحایی بوش، جنگ هسته‌ای در خاورمیانه
۲۱۹	تفکر آرماگدون
۲۲۶	پایان نزدیک است
۲۳۳	رستگار شدگان ربوده می‌شوند
۲۳۵	جمهوریخواهان به دنبال آرماگدون
۲۴۸	بوش به دنبال نبرد آخرالزمان
۲۵۰	بولتون در آرماگدون
۲۵۵	فصل بیستم: از خاک کدام کشور؟
۲۶۷	فصل بیست و یک: دموکراسی در نقطه‌ای تاریک
۲۷۲	فصل بیست و دوم: تابستان داغ ۲۰۰۷
۲۹۶	فصل بیست و سوم: بمب‌های دردسرساز جمهوری فتنه
۳۱۱	فصل بیست و چهارم: (اظهارات برراند ابراهامیان) ایران باید اشغال شود
۳۲۰	فصل بیست و پنجم: شاید این انقلاب سبز باشد
۳۲۲	اظهارات مک‌کین درباره ایران
۳۲۵	فصل بیست و ششم: خوابزده در فاجعه ایران
۳۴۲	کلام پایانی: تحلیلی بر ماهیت طرح خاورمیانه بزرگ
۳۵۰	فهرست منابع

مقدمه

سخنرانی سالانه بوش در کنگره آمریکا در برابر اعضای دو مجلس سنا و نمایندگان، در عین حال بیان کننده خطوط اصلی سیاست خارجی دولت وی در مورد حکومت اسلامی ایران در دوره دوم ریاست جمهوری اش نیز بود. سخنان وی درباره ایران، اظهار نظرهای متفاوتی را در میان ناظران سیاسی برانگیخت. گروهی آن را در مجموع نرم و شماری دیگر تهدیدآمیز تلقی کردند. نرم در راستای تاکید بر حمایت از گزینه دیپلماسی و سخت در راستای گزینه نظامی.

یعنی دو سیاستی که مدتی است پا به پای هم از زبان کسانی چون بوش، کاندولیزاریس و دیک چنی شنیده می شود. اخبار انتشار یافته در مورد گسیل کماندوها و هواپیماهای تجسسی به داخل خاک ایران توسط سیمور هرش و حمایتی که بوش از مذاکرات اتمی سه کشور اروپایی با دولت ایران به عمل آورد، جلوه های بارزی از این سیاست دو گانه به شمار می رود.

این دو گانگی را چگونه باید توضیح داد؟ آیا همانطور که برخی صاحب نظران تحلیل میکنند هنوز دولت آمریکا در مورد ایران فاقد یک هدف روشن و استراتژی فراگیر است؟ و در نتیجه بین گزینه های مختلف در حال نوسان است. برای یافتن پاسخی درخور به این گونه سوالها، درنگی بر چند نکته زیر اجتناب ناپذیر است:

آیا عدم استفاده بوش از اصطلاح شر درباره حکومت ایران به معنای تغییر

سیاست دولت آمریکا در این مورد است؟

واقعیت آنست که از نظر نومحافظه کاران آمریکا، دولت جمهوری اسلامی در نقشه موسوم به خاورمیانه بزرگ جایی نداشته و علی‌رغم همراهی‌های موردی و به اصطلاح تاکتیکی، این رژیم همچنان از نظر آمریکا شر عمده بوده و در نتیجه آماج اصلی تهاجم دولت آمریکا در ایجاد "خاورمیانه بزرگ" تلقی می‌شود. بنابراین تغییر نظام اسلامی به سوی یک حکومت مطلوب بخشی از سیاستهای راهبردی نومحافظه کاران در منطقه را تشکیل داده و از دل مشغولی‌های اصلی دولت آمریکا تا سال ۲۰۰۸ به شمار می‌رود.

به عقیده بوش تروریسم همچنان بزرگترین دشمن جهانی ایالات متحده قلمداد شده و جمهوری اسلامی نیز بزرگترین حامی آن است. چنین عبارتی گر چه در قالب محور شیطانی "شر" بیان نشده است، همان هدف را با بیانی دیگر مورد تاکید قرار می‌دهد. بیانی که در انطباق با راهبرد یک جانبه‌گرایی، اندکی تعدیل یافته و در پی بحران جنگ عراق و در دوره دوم ریاست جمهوری بوش قرار دارد.

بنابراین وقتی سردمداران کاخ سفید تاکید می‌کنند که در چهار سال دوم ریاست بوش بر کاخ سفید پرونده ایران در راس دیپلماسی دولت آمریکا قرار دارد؛ دارند به همین مساله اشاره می‌کنند. و هنگامی که حسن روحانی که از جانب حکومت ایران مدیریت مذاکرات هسته‌ای را به عهده داشت، از بحران هسته‌ای، به عنوان بزرگترین پرونده سیاسی و حقوقی کل تاریخ ایران (که لابد قراردادهایی چون ترکمن چای در برابر آن، درجه دو تلقی می‌شوند) صحبت می‌کند، او نیز دارد بر همین واقعیت اشاره می‌کند. گر چه حسن روحانی از در میان بودن پای استقلال کشور سخن به میان می‌آورد، اما مهرهای کلیدی دستگاه عالی امنیتی ایران به خوبی می‌دانند که جمهوری اسلامی وارد تونل تاریک و هفت خوانی شده که دولت پیشین عراق از سال‌ها قبل به درونش رانده شده بود. دعوت به تبعیت از الگوی کلنل قذافی تنها یکی از این خوانهاست.

شکاف بین هدف، و وجود یک استراتژی عملی، داشتن هدف روشن و اعلام شده یک چیز است و توانایی برای عملیاتی کردن و محقق ساختن آن بر پایه یک برنامه روشن و زمان بندی شده چیز دیگری. واقعیت آن است که بحران عملکرد آمریکا در عراق با توجه به تمامی پی آمدهای منطقه‌ای و بین المللی آن، مبین شکافی است بین هدفها و توانایی‌های بالفعل دولت آمریکا برای تحقق آن‌ها. در پرتو چنین شکافی است که توسل به نیروی نظامی بعنوان اصلی‌ترین ابزار تحقق استراتژی آمریکا در منطقه دچار بحران شده و در مورد ایران جای خود را به ترکیبی از عناصر متفاوت می‌دهد.

هم تاکید بر دیپلماسی و اهرم فشار اروپا بعنوان مؤثرترین وسیله در شرایط کنونی و هم تهدید نظامی بعنوان شمشیری آویخته بر سر در افاق مذاکرات برای افزایش شانس موفقیت آن و بعنوان بخشی از عملیات بازدارندگی در شرایطی که جمهوری اسلامی دست به تمرد بزند و پیشروی دیپلماتیک ناممکن شود و هم امید بستن به همان اندازه موفق خواهند بود. در انقلاب بهمن ۵۷ وقتی آیت... خمینی و نمایندگان وی مشغول چانه زنی با سران ارتش و نمایندگان دولت آمریکا بودند، مردم با قیام خود خواب آن‌ها را آشفتنند. با این وجود، آن‌ها علیرغم در هم شکستن ارگانهای اقتدار نظام سلطنتی، قدرت را دو دستی تقدیم آیت... خمینی و یاران وی کردند. چرا که تسخیر قدرت به دست مردم و برای مردم نیازمند آرایش دیگری از مطالبات و صف‌آرایی‌ها بود. برای درک بهتر دکترین بوش در قبال ایران بیان فزاینده‌ای از کلام وی خالی از لطف نیست.

بوش رئیس‌جمهور آمریکا خطاب به کنگره خط مشی سیاست خارجی خود در قبال تروریسم را اینگونه توضیح می‌دهد: «در چند سالی که از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ می‌گذرد، اقدامات بی‌سابقه‌ای جهت محافظت از آمریکا انجام داده‌ایم. یک وزارت خانه جدید برای محافظت و پاسداری از میهن‌مان در دولت تاسیس کردیم، اف.بی.آی را بر مبنای جلوگیری از تروریسم متمرکز کردیم، تحقیقات بر

روی دفاع در مقابل حملات بیولوژیکی و شیمیایی را گسترش دادیم، امنیت مرزها را بهبود بخشیدیم. بیش از نیم میلیون نفر از گروه‌های واکنش اولیه را آموزش دادیم. نیروهای پلیس، نیروهای آتش نشانی، نیروی هوایی، پژوهشگران و افراد بی‌شمار دیگری هر روزه تلاش می‌کنند تا میهن مان را امن‌تر نمایند. شبکه ترور القاعده که به کشور ما حمله کرد هنوز رهبرانی دارد اما بسیاری از فرماندهان ارشد آن از بین برده شده‌اند. هنوز دولت‌هایی هستند که از تروریست‌ها حمایت کرده به آن‌ها پناه می‌دهند بلکه از تعداد آن‌ها کاسته شده است. هنوز رژیم‌هایی هستند که در پی دستیابی به سلاح کشتار جمعی هستند اما دیگر به این تلاش آن‌ها بی‌توجهی نشده و بدون پیامد نخواهد بود. کشور ما هنوز هدف تروریست‌هایی است که می‌خواهند تعداد زیادی را کشته و همه ما را مرعوب کنند و ما تا زمان پیروزی در این نبرد حالت تهاجمی خود را در مقابل آنان حفظ خواهیم کرد. تعقیب دشمنانمان تعهدی حیاتی در جنگ علیه ترور است، و من از کنگره برای در اختیار قرار دادن منابع مورد نیاز، مردان و زنان ارتشی ما سپاسگزاری می‌کنم. در زمان جنگ، ما باید به حمایت از ارتش خود ادامه داده و لوازم لازم پیروزی را به آن‌ها ارایه دهیم. ملت‌های دیگر در سراسر جهان در کنار ما ایستاده‌اند. در افغانستان یک نیروی بین‌المللی به ایجاد امنیت کمک می‌کند. در عراق و ۲۸ کشور نیروی زمینی داشته، سازمان ملل و اتحادیه اروپا کمک‌های فنی لازم برای انتخابات را ارایه دادند، و ناتو رهبری ماموریت کمک به آموزش افسران عراقی را به عهده گرفته است. ما در برنامه ابتکاری امنیت و منع سلاح‌های هسته‌ای با ۶۰ دولت دیگر همکاری می‌کنیم تا تلاش در انتقال اقلام خطرناک را کشف کرده و از اجرای آن جلوگیری به عمل آوریم. ما با دولت‌هایی در آسیا همکاری نزدیک داریم تا کره شمالی را قانع کنیم به جابه‌جایی‌های هسته‌ای خود پایان دهد. پاکستان، عربستان سعودی و ۹ کشور دیگر تروریست‌های القاعده را دستگیر یا بازداشت کرده‌اند. طی سال‌های آینده دولت ما به ایجاد ائتلاف‌هایی که خطرهای زمان ما را مغلوب خواهند کرد ادامه

خواهد داد. در دراز مدت، صلحی که در جستجوی آن هستیم تنها می‌تواند بوسیله از بین بردن شرایطی که به افراط‌گرایی و ایدئولوژی‌های قاتلانه مجال حیات می‌دهند، بدست آید. چنانچه بخش‌های بزرگی از جهان در یاس و ناامیدی باقی مانده و نفرت در آن‌ها رشد کند این مناطق به مکان نیروگیری برای ترور تبدیل شده و این ترور برای ده‌ها سال در کمین آمریکا و دیگر ملت‌های آزاد خواهد نشست. تنها نیرویی که توانایی جلوگیری از پیشرفت استبداد و ترور، و جایگزین کردن نفرت یا امید را دارد، نیروی آزادی بشر است. دشمنان ما از این موضوع آگاهی دارند، و به این دلیل است که زرقاوی تروریست علیه آن‌چه اصل شرارت مردم سالاری خوانده اعلام جنگ کرده است و ما نیز هدف خود را اعلام کرده‌ایم. آمریکا جهت حمایت از جنبش‌های دموکراتیک در خاورمیانه و فرای آن، با هدف نهایی پایان دادن به استبداد در جهانمان، در کنار متحدان آزادی خواهد ایستاد.

ایالات متحده نه حق دارد، نه علاقه دارد و نه مایل است شکل حکومت خود را به هیچ کس دیگری تحمیل نماید. این یک تفاوت عمده بین ما و دشمنان مان است. آن‌ها تلاش می‌کنند امپراطوری استبداد را که در آن گروه‌های کوچکی از حاکمان خودکامه تمام جنبه‌های زندگی را تحت کنترل دارند تحمیل کرده و گسترش دهند. هدف ما ایجاد و حفاظت از مجموعه‌ای از کشورهای آزاد و مستقل با حکومت‌هایی است که پاسخگوی ملتشان هستند و فرهنگ خود را به اجرا می‌گذارند. و از آن جایی که کشورهای دموکراتیک به مردم خود و همسایگان‌شان احترام می‌گذارند، پیشرفت آزادی به صلح خواهد انجامید. جهت پیشبرد صلح در خاورمیانه بزرگ، ما باید با رژیم‌هایی که به حمایت از تروریست‌ها ادامه داده و در تلاش دستیابی به سلاح کشتار جمعی هستند برخورد کنیم. سوریه هنوز اجازه می‌دهد سرزمین‌های تحت قلمرو خود، و بخش‌هایی از لبنان مورد استفاده تروریست‌هایی که در تلاشند هر گونه امکان صلح در منطقه را از بین ببرند، قرار بگیرد. ما قانون مسئولیت سوریه را به تصویب رسانیده و

مشغول اجرای آن هستیم، و انتظار داریم دولت سوریه کاملاً حمایت خود از ترور را پایان داده و درهای خود را بر روی آزادی باز کند. امروز، ایران همچنان اولین کشور حامی تروریسم است، و در حالی که مردم خود را از آزادی که خواهان آن بوده و شایستگی آن را دارند، محروم می‌کند، به دنبال دستیابی به سلاح هسته‌ای است. ما با متحدین اروپایی خود همکاری می‌کنیم تا برای رژیم ایران روشن کنیم باید به برنامه غنی سازی اورانیوم خود و هر گونه بازپردازی پلوتونیوم پایان دهد، و دست از حمایت از ترور بردارد و من امشب این سخن را با ملت ایران دارم: در دفاع شما از آزادی‌تان آمریکا نیز در کنارتان خواهد بود.

تعهد زاینده ما به پیشبرد آزادی، بخصوص در خاورمیانه، اکنون در عراق آزمایش و محترم شمرده می‌شود. این کشور جبهه حیاتی در جنگ علیه تروریسم است و به این دلیل است که تروریست‌ها تصمیم به موضع‌گیری در این کشور کرده‌اند. مردان و زنان ارتشی ما در حال مبارزه با تروریست‌ها در عراق هستند تا ما مجبور نباشیم در وطن با آن‌ها مقابله کنیم. پیروزی آزادی در عراق تقویت‌کننده متحد جدیدی در جنگ علیه ترور بوده و الهام بخش اصلاحات دموکراتیک از دمشق تا تهران خواهد بود، و امید و پیشرفت بیشتری به منطقه‌ای آشفته خواهد آورد. در این صورت تهدیدی وحشتناک نسبت به زندگی فرزندان و نوه‌های ما از بین خواهد رفت. رای دادن در همه کشورها یک وظیفه مدنی به شمار می‌رود. این عمل برای میلیون‌ها فرد عراقی نشان‌دهنده شهادت شخصی آنان نیز بود، و آن‌ها با این کار احترام همه ما را جلب کردند. تروریست‌ها و شورشیان سرسختانه مخالف مردم سالاری بوده و به حملات خود علیه آن ادامه خواهند داد. اما قدرتمندترین اسطوره تروریست‌ها در حال از بین رفتن است. تمام جهان شاهد است که بمب‌گزاران و سوء قصدکنندگان نه تنها علیه نیروهای ائتلاف می‌جنگند بلکه سعی در نابودی امید عراقی‌ها دارند و اکنون تمام جهان می‌داند که یک گروه کوچک افراطی نخواهد توانست اراده مردم عراق را عوض کنند.

با این حال بوش می‌گوید: «ما در عراق موفق خواهیم شد چرا که عراقی‌ها مصمم هستند برای آزادی خود مبارزه کنند و تاریخ خود را به نگارش درآورند. مردم عادی عراق مشتاقند تمامی بار امنیت کشورمان را هر چه زودتر به دوش بگیرند. این تمایل طبیعی هر ملت مستقل است و همچنین هدف و مأموریت بیان شده نیروهای ائتلاف در عراق است. وضعیت جدید سیاسی در عراق فصل جدیدی از کار ما در این کشور می‌گشاید. به پیشنهاد فرماندهان نیروی زمینی و در مشورت با دولت عراق ما تلاش روز افزون خود را بر کمک به آماده سازی نیروهای توانمند و لایق امنیتی عراقی متمرکز می‌کنیم، نیروهایی که افسران کارکشته و ساختار فرماندهی کارآمد مستقل برخوردار باشند. همچنان که این نیروها خودکفایی بیشتری پیدا می‌کنند و مسئولیت‌های امنیتی بیشتری را متقبل می‌شوند، آمریکا و شرکای آن در خاورمیانه بیشتر نقش حامی را به عهده خواهند گرفت. در پایان، عراقی‌ها باید بتوانند از کشور خود دفاع کنند و ما به آن کشور سربلند و جدید یاری خواهیم داد آزادی خود را تأمین کنند.

اخیراً مترجم عراقی به خبرنگاری گفت: به آمریکا بگویید ما را ترک نکند. وی گفت تمام عراقی‌ها می‌توانند مطمئن باشند، اما استراتژی نظامی ما با شرایط مطابقت می‌یابد، تعهد ما پایدار و بدون تغییر می‌ماند. ما از آزادی دوستان عراقی خود حمایت می‌کنیم و آزادی در عراق، آمریکا را تا نسل‌ها بعد امن‌تر می‌سازد.

ما یک جدول زمانی مصنوعی برای ترک عراق در نظر نخواهیم گرفت، زیرا این کار به تروریست‌ها اجازه می‌دهد به این بیاندیشند که می‌توانند به انتظار خروج ما بنشینند. ما برای رسیدن به هدفی در عراق هستیم: «کشوری مردم سالار، نماینده تمامی مردم، در صلح با همسایگان خود و قادر به دفاع از خود.» و هنگامی که این هدف به انجام رسید، مردان و زنان ما که در عراق خدمت می‌کنند با افتخاری که بدست آورده‌اند به خانه باز خواهند گشت.

در حال حاضر، ارتشیان آمریکایی در سراسر دنیا به خدمت مشغولند و

اغلب خطرات زیادی تحت فرمان‌های من به جان می‌خورند. ما آن‌ها را آموزش داده و تجهیزات در اختیارشان قرار داده‌ایم و آنان نمونه‌ای از شخصیت آرمان‌گرایی ارابه داده‌اند که موجب سربلندی هر آمریکایی است. داوطلبان ارتش ما در نبرد سخت، در وفاداری راسخ و در شایستگی و افتخار بی‌همتا بوده و هر روزه موجب امنیت بیشتر کشورمان می‌شوند. برخی از نظامیان زن و مرد کشورمان از آسیب‌هایی شدید جان سالم به در برده‌اند و این کشور با قدردانی تمام، هر آن چه در توان دارد برای بهبود آنان در اختیار قرار خواهد داد. و ما با برخی از زنان و مردان بسیار خوبمان که برای آزادی ما جان خود را از دست دادند، وداع کرده‌ایم و این کشور یاد آنان را برای همیشه ارج خواهد نهاد.

بوش می‌گوید: «یکی از نام‌هایی که موجب افتخار ما است. ستوان نیرو دریایی، «بایرون نوروود» از اهالی فلوگرویل تگزاس است که در حمله فلوچه کشته شد. مادر او «جانت»، نامه‌ای به من نوشت و گفت که چقدر بایرون از افسر نیروی دریایی بودن خود مشعوف و تا چه اندازه از حضور در خط مقدم برای مبارزه با ترور مقتدر بوده است. او نوشت: «آخرین باری که بایرون خانه بود به او گفتم که می‌خواهم از او محافظت کنم، همان‌طور که از بدو تولدش کرده‌ام، او مرا در آغوش گرفت و گفت: مادر، تو وظیفه خود را انجام داده‌ای. حالا نوبت من است که از تو محافظت کنم.» با قلبی آکنده از سپاس، ما به مدافعان آزادی، و خانواده‌های ارتشیان که جانت و بیل، پدر و مادر ستوان نوروود، به نمایندگی از آنان در این مکان حضور دارند، ارج می‌نهم.

در این چهار سال، مردم آمریکا شاهد وقوع وقایعی عظیم بوده‌اند. اوقات اندوه‌بار، زمان‌های تردید و روزهای پیروزی را تجربه کرده‌ایم. در تمام طول این مدت، حتی زمانی که مخالفت کرده‌ایم، شاهد رشته اهدافی بوده‌ایم که موجب وحدت ما شده‌اند. مورد حمله قرار گرفتن آزادی در دنیای ما بر اطمینانمان نسبت به قدرت آزادی در تغییر جهان مهر تأکید زده است. ما همه جزیی از کار مخاطره‌انگیز عظیمی هستیم: «گسترش نوید آزادی در کشورمان، تجدید

ارزشهایی کبه آزادیمان را زنده نگاه می‌دارند، و اشاعه صلحی که آزادی به همراه می‌آورد همان طور که فرانکلین روزولت به مردم آمریکا یادآور شد: «هر دوره رویایی است که رو به فنا می‌رود یا متولد می‌شود. و ما در کشوری زندگی می‌کنیم که بزرگترین آرزوها در آن تولد می‌یابند. براندازی برده داری تنها یک رویا بود تا زمانی که به تحقق پیوست. رهایی اروپا از فاشیسم تنها یک رویا بود تا هنگامی که وقوع یافت. فروپاشی کمونیسم تنها یک رویا بود تا روزی که محقق شد و خشکاندن ریشه‌های ترور، آرزویی که به زودی محقق خواهد شد. نسل ما آرزوهای خود را در سر می‌پروراند و ما نیز با اطمینان پیش می‌رویم. مسیر مشیت الهی تاهموار و غیر قابل پیش بینی است با این حال می‌دانیم که به کجا ختم می‌شود؛ به آزادی.

دکترین بوش به روشنی اهداف ایالات متحده را برای یک دوره درازمدت بیان می‌کند. در این کتاب مولف با کنار هم قراردادن اما و اگرها و با استناد به منابع اطلاعاتی، برآوردی جامع از احتمال حمله آمریکا به ایران را مورد بررسی قرار داده است. امید است که خوانندگان کتاب بدون پیش‌داوری درباره این احتمال دست به ارزیابی بزنند.

امیررضا پرحلم

amirreza_porhelm@yahoo.com